

SOCDEM jde s hrubkou vstříc evropským volbám. Komentář Štěpána Chába

- editor007 | 17. dubna 2024

ČESKO: Sociální demokracie, která si nechala pod prsty uzmutou stoletou značku ČSSD, zahájila ostrou a „energickou“ kampaň do Evropského parlamentu. Zahájila ji s velkými sliby a jednou gramatickou hrubkou. „Nelze dopustit, aby peníze, které se v té které národní ekonomice vytvoří, utíkaly jinam,“ obeslali socialisté média. Nehrál bych si na gramatického hnidopicha, kdyby Sociální demokracie nebyla jednou z těch, kteří tloukli několik let intenzivně hřebíky do levice i politiky ČR.

„Osmého června přijde zmrtvýchvstání Sociální demokracie. Sociální demokracie je tradicí a odrazem této země. Všichni v naší společnosti musí mít stejnou šanci. Solidarita a soudržnost jsou tradicí naší společnosti,“ vypíchl hned v úvodu tiskové zprávy Lubomír Zaorálek budoucnost, která se nutně nestane.

ČSSD byla opakovaně ve vládě od devadesátých let. Co všechno se jí povedlo a nepovedlo? Teď se probírá takzvaná důchodová reforma. Všichni politici napříč politickým spektrem o tikající bombě věděli, měli ji řešit přinejmenším od přelomu tisíciletí, nikdo nehnul prstem. Ale vlastně hnul. Miroslav Kalousek přišel s druhým pilířem a snažil se tím přemluvit lidi k tomu, aby si na důchod spořili. Řešení nedokonalé, ale snaha se nakonec cení. Bohuslav Sobotka hned po vítězství ve volbách a spojení s Andrejem Babišem druhý pilíř zařízl. A nabídl vlastní sociálně spravedlivější cestu? Nenabídl. Nenabídla ji ani Jana Maláčová za ČSSD ve vládě Babiše. Socialisté nechali tikající bombu na „pravicovou“ vládu Petra Fialy. A ta neukazuje důchodovou sociálně ohleduplnou reformu, ale prosté snižování důchodů a odkládání odchodu do důchodu. Což s reformou nemá pranic společného. Může za to ČSSD, potažmo nynější Sociální demokracie? Rozhodně. Nese plnou vinu. Nekonala, teď jen brblá z mimoparlamentních pozic. Zaslouženě mimoparlamentních.

ČSSD byla pevnou součástí i české privatizace, která dovedla republiku do područství nadnárodních firem. Nevznikla na nátlak socialistů, nebo jejich rukou ve vládě masarykovská legislativa ochraňující domácí trh před tím zahraničním. A tak si Českou republiku rozkloval zahraniční kapitál. Státní kasa se na chvíli nalila penězi, ty se následně za asistence socialistů prožraly (píšu tvrdé y). Z čehož jsme následně vyšli jako země porobená a vlastně s cejchem kolonie. A to jde nejen za asociální ODS a jejími politickými klony, ale rozhodně i za ČSSD a jejími klony z levice.

„Lidé, kteří pracují, musí mít na slušný život. Platí to bez ohledu na zemi, ve které žijí. Evropa musí být dobrým domovem pro všechny evropské národy. Nelze dopustit, aby peníze, které se v té které národní ekonomice vytvoří, utíkaly jinam. Naše životní úroveň se musí začít zase přibližovat ‚starým‘ členským zemím,“ zní v úvodu tiskovky, kde si bere hlavní slovo Zaorálek postavený za Sociální demokracii jako jednička voleb do Evropského parlamentu. Tady už jsem jim tu hrubku opravil.

Dovolím si v této věci poukázat na slova Vladimíra Špidly, premiéra a předsedy ČSSD těsně před naším vstupem do Evropské unie i po něm. „...i ti největší pesimisté jsou přesvědčení, že nejdéle do sedmi let od vstupu do EU se příjmová hladina českých obyvatel vyrovná příjmům lidí v SRN.“ Nedávno jsme jako tryznu oslavili 20 let v unii. A pořád nic. Pořád nic.

Z toho mi plyne vlastně jediné. Politici natolik zhuntovali budoucnost naší země, že teď mají nepřeborné množství problémů, a tedy i hesel, kterými mohou krmit lid před jakýmikoliv volbami.

Zachráníme vás před našimi rozhodnutími učiněnými v minulosti. To špatné, co jsme stvořili, dalším špatným s dobrými úmysly zhoršíme. Kdo nepláče, není Čech.

Záměrně jsem vyzdvihnul důchodovou reformu a privatizaci. Věcí, které naši politici rukou společnou rozbili, je neurékom. Ale na důchodové reformě jde vysledovat, s jakým zaujetím politici systém penzí 30 let ignorovali a těžili z něho, až jej dovedli před katastrofu. Jde v tom symbolicky vidět ono kašlání na lidi. Nekašle na ně jen Fialova vláda, kašlalo se na správné směřování země plošně, po čas celé třicetiletky, abych tak řekl.

Vypíchnul jsem i zbabranou privatizaci, která nás dovedla do pozice dojené kolonie. Na tom jde zase symbolicky vidět, kterak se země řízením našich Enšpíglů z povolání propadla na dno, ze kterého netuším, jak se dostat, když se nám ve volbách periodicky nabízí tváře a myšlenky, které už jsme tu měli a kterým není proč a za co děkovat.

V celém tom postupném pádu na dno figurovala vedle ODS i ČSSD, nyní Sociální demokracie.

Pan Zaorálek mluví v televizních diskuzích zajímavě, vášnivě, ukazuje své rozhořčení. Ale v politice už bruslí od roku 1990. V ČSSD, dnes SOCDEM, je od roku 1994. On je pamětník všech těch špatných rozhodnutí vedoucích na špatnou cestu. A nejen pamětník, ale často i spolupachatel. A já už mu, i přes jeho jistě zajímavá slova i myšlenkové pochody, nějak nedokážu dát důvěru.

Levice je v České republice mrtvá. A to je nikoliv gramatická, ale faktická hrubka naší politiky.

AUTOR: Štěpán Cháb

ZDROJ: krajskelisty.cz